

Jubilujúca dychová hudba Cajlané

Dychovky ozaj v preši

si dokáže získať srdca poslucháčov. Veľký úspech u divákov mali aj Májovanka a domáci Cajlané.

Odborná porota nakoniec rozhodla, že víťazom festivalu sa stala Stříbrňanka pred DH Cajlané a Májovankou. Zhodne toto poradie na prvých troch miestach určili v hlasovaní aj prítomní diváci. Cenu primátora získali speváčky DH Cajlané Lucia Kikušová a Miroslava Sandtnerová, ďalšiu cenu za najobľúbenejšiu skladbu (Lásko, moja láska) si odniesla Májovanka.

Pochvalu za vydarené podujatie si zaslúžia organizátori, ktorí pripravili priateľom dychovky mimoriadne krásny zážitok. (mo)

Na nádvorí Zámku sa v poslednú augustovú nedeľu za veľmi teplého počasia tiesnili stovky milovníkov dychovky. Kultúrne centrum a Spolok dychovej hudby Cajlané tu organizoval I. ročník medzinárodného súťažného festivalu dychových hudieb pod názvom Dychovky v preši.

Organizátori na čele s Františkom Féderom pozvali na festival šesť hudieb, štyri zo Slovenska: Dubovanka z Piešťan, Textilanka z Trenčína, Májovanka z Holiča a domáca Cajlané, z Čiech Stříbrňanka z Kunovic a z Rakúska Musikverein Engelhartstetten.

Prvý ročník bol významný nielen tým, že sa začala písať tradícia nového festivalu, ale aj preto, že dychová hudba Cajlané oslavovala 10. výročie svojho vzniku.

Úroveň festivalu bola skutočne vynikajúca, všetky účinkujúce kapely sa predstavili s tým najlepším, čo majú v repertoári, preto odborná porota pod vedením Jána Nemečka mala veľmi ťažkú úlohu pri určovaní celkového poradia. Mimoriadne kvality preukázala Stříbrňanka. Bolo očividné, že moravskí hudobníci hrajú s veľkou radosťou. Partia výborných muzikantov i spevákov,

Odvzdávanie cien najlepším (vľavo)

Najmladší z účinkujúcich 8-ročný Andrejko Šiman zo Stříbrňanky (vpravo)

Foto: M. Oravec a I. Mach

Spomienka na sochára Štefana Prokopa

Práve v čase, keď deň sa kráti a vinice sa odievajú do farieb jesene spomíname na človeka, ktorému osud nedoprial vydať celú úrodu svojho tvorivého talentu, spomíname na vynikajúceho sochára a priateľa Štefana Prokopa, ktorý by sa práve v tomto čase bol dožil svojich 60-tich narodenín.

Napriek tomu, že jeho tvorba nebola završená, predsa len môžeme konštatovať, že sme mali možnosť byť v blízkosti umelca, ktorý sa významnou mierou zapísal do dejín slovenského sochárstva. Bol osobnosťou, akých je dnes málo a veľmi intenzívne si uvedomujeme ako nám chýbajú. A to nielen kvalitou svojho diela, ale aj občianskymi postojmi, statočnosťou s akou vzdoroval vtedajšiemu totalitnému režimu a najmä ľudskosťou. Jeho sochy, reliéfy a kresby zostanú, tak ako jeho život natvalo zviazané s našim mestom a jeho tvár sa bude vždy vybavovať v našich spomienkach.

V októbri tohoto roku pripravuje Mestská galéria v Mirbachovom paláci v Bratislave spomienkovú výstavu jeho tvorby, spolu s publikáciou a ďalšími sprievodnými podujatiami. (OSA)

REKLAMA